

RIV IKKE KLUBBEN VÅR

HAMMERSBORG FRITIDSKLUBB

UNGDOM – SLUTT
OPP OM FAGLIG
1. MAIFRONT

Eiroløst på
klassekampens grunn!

faglig!

1. mai
front 1977

1. Innleiing

Dette lille heftet er utgitt av Ungdommens Faglig 1. maifront i Oslo. Vi har skrevet det for å gi en innføring i hva Faglig 1. maifront står for til alle interesserte ungdommer, og håper det vil danne utgangspunkt for mange diskusjoner. Heftet er også tenkt som en hjelp til alle aktivister som deltar i mobiliseringa til klassekamp-toget 1. mai. Det bør studeres av alle som er med i en 1. mai-komite, og brukes til å lage nye komiteer der de ennå ikke fins.

Overalt der det fins ungdom, fins det et stort grunnlag for å danne 1. mai-komiteer og for å overbevise mange, mange ungdommer om å gå ut på gata på arbeidernes internasjonale kampdag for å demonstrere for sine egne krav. Flere ungdommer på gata denne dagen, det er målet for arbeidet vårt. Bruk heftet som et våpen i dette arbeidet.

2. En levende veggavis

Kapitalister og byråkrater, rektorer og høyrefolk, statsråder og fagforeningspamper — alle har de samme ønske for 1. mai. De ønsker at så få som mulig skal gå i klassekamp-toget. Helst ser de at vi holder oss hjemme, sitter hver for oss og holder kjeft. Hvis vi likevel vil demonstrere, håper de at vi skal gå i et tog som ikke bringer kampen vår framover, et tog som vifter med røde flagg, men som går rett inn i ei blindgate. Det værste de kan tenke seg er at tusentalls ungdommer slutter opp om Faglig 1. maifront.

For å oppnå dette, setter de snart igang en kampanje mot Faglig 1. maifront. De borgerlige avisene vil påstå igjen og igjen at kamptoget er et «AKP»-tog. De vil hevde at uavhengige som går i toget blir «lurt» av kommunistene (eller stalinistene, som det vel vil hete i SV-avisa «Ny Tid»). De vil skrike opp om at når toget er fullt av lokale paroler og krav, så er det bare et simpelt triks fra AKP(m-l) for å føre folk bak lyser.

Det er ingen hemmelighet at AKP(m-l) støtter og deltar i Faglig 1. maifront. Men det er løgn og forbanna dikt at toget er et «AKP-tog». Faglig 1. maifronts hovedparoler (side 00) er

ikke noe partiprogram. De står for de viktigste krava til arbeidsfolk og ungdom i Norge og internasjonalt. Toget blir arrangert av den sentrale 1. maikomiteen, der det deltar folk med ulikt politisk syn i flere spørsmål. Også de lokale komiteene er bredt sammensatt og demokratiske.

Faglig 1. maifront er et virkelig *front-tog* for alle som kjemper mot undertrykkelse og utbytting. Det ser vi blant annet på at:

— Toget blir organisert i seksjoner (avdelinger), sånn at alle kan gå bak de krava som betyr mest for dem.

— Alle organisasjoner og personer som slutter opp om toget kan velge hvilke paroler de slutter seg til, og hvilke de ikke tar stilling til.

— Alle kan komme i toget med sine *egne* paroler, når disse ikke bryter med togets grunnlag.

I fjor gikk 10.000 (ti tusen!) folk i toget her i Oslo. Det var folk som sikkert var uenige om mangt, men som var enige om at alle som kjemper for interessene sine, enten det er mot kapitalen, staten, mot skoleledelsen eller mot kommunen, må stå sammen og gå sammen.

I tida fram til 1. mai vil du høre

propagandaen om «AKP»-tog oftere og oftere. Tenk over hva som skjedde før kvinnenes internasjonale kampdag, 8. mars. Alle «gode» borgerlige krefter slo seg sammen mot 8. mars-komiteenes tog. Aftenposten og Arbeiderbladet, to av kvinnebevegelsens værste fiender, skrev at det tog som sto for kvinnekamp var en «Kamouflert AKP(m-l)-demonstrasjon» (Arbeiderbladet 8/3) eller en «Fordekt marxist-innbydelse» (Aftenposten samme dag).

Mange gjennomskua denne propagandaen, og toget ble det største med 4.500 deltakere.

Men noen ble helt sikkert passivisert og lurv av den. Derfor er det viktig for alle akrivister at vi tar alvorlig på denne hetsen, at vi gjennomskuer den sjøl, og at vi forklarer for andre ungdommer at den har en hensikt: Å hindre oss i å stå sammen i kampen 1. mai.

3. Reis lokale krav i toget

I Faglig 1. maifronts plattform er det 15 hovedparoler. Det er de som skaper togets politiske grunnlag og alle aktivister bør studere dem. Men toget er ikke et virkelig klassekamp-tog hvis vi bare har hovedparolene. *De lokale parolene*, de som reiser de enkelte gruppens krav, er *like viktige* som hovedparolene. Sånne paroler er for eksempel Stovner-ungdommens krav «Vekk med vaktene» og «Ungdoms-

klubb nå», krav om høyere lønn for unge arbeidere i EPA, om lavere husleie på hybelhuset på Ankerløkka.

De lokale komiteene har som en viktig oppgave å utforme lokale ungdomsparoler. Åssen gjør man det? Ved å gå ut og diskutere med mange ungdommer på plassen, hva som er deres viktigste krav. Overalt der ungdommen har reist kamper eller aksjoner tidligere, må krava fra disse

aksjonene prege 1. mai-mobiliseringa. Der det ikke er aksjoner, må komiteene sammen med ungdommene ellers komme fram til de viktigste krava. For overalt er ungdommen un-

dertrykt, enten det er av bedriftseiere, politi eller skolemyndigheter. På denne måten blir 1. mai også en spire til at ungdommen skal reise seg til kamp for bedre kår.

4. Full støtte til Stovner-ungdommen

På Stovner i Groruddalen har ungdommen reist en kamp som angår all ungdom. Der har storkapitalisten Selvaag bygd et senter som har profitt som eneste hensikt. Ingen lokaler for ungdommen, bare butikker. På Stovner er det 15.000 (!) ungdommer, men bare en eneste fritidsklubb! Da er det klart at mange ungdommer trekker inn på senteret, særlig i vinterkulda. For å holde dem ute, har Selvaag ansatt et privat leiepoliti. Disse vaktene har gang på gang overfalt ungdom og eldre. Noen er trukket inn på et kontor og blitt jult opp så de har fått store skader, andre er blitt skutt på med gasspistoler. Mot dette har Stovner-ungdommen laga flere aksjoner, med demonstrasjoner inne på senteret.

Demonstrasjonene er møtt med vakter, bikkjer og politi. Politiske oppslag på biblioteket er blitt forbudt, for å hindre at ungdommen sier meninga si. Men Stovner-ungdommen gir seg ikke. De fortsetter kampen, og krever blant annet at vaktene skal vekk, og at et kjellerlokale som står tomt fordi Selvaag ikke har funnet en rik nok leietaker, skal åpnes for ungdommen.

Borgerlige politikere vil erstatte Stovner-vaktene med mer politi, utbygging av det såkalte bydelspolitiet. At politiet ikke er et hår bedre enn Selvaags vakter, har ungdom og arbeidere mange plasser lært av erfaring. På Romsås er det politiet som jager ungdommen. Da ungdommen okku-

perte Hammersborg skole for å hindre riving av skolen og fritidsklubben, satte kommunen inn terrorpoliti og bikkjer. Ungdom fra 10 år og oppover ble slått og sparka, noen ble jaga med køller langt ned mot Steen og Strøm, for at kommunen skulle få rivi og «frelses»armeen og postsparebanken få nye kontorer. Da bryggearbeiderne streika for å forsvare lønn og arbeidsforhold, satte AP-regjeringa inn hundre purk for å jage streikevaktene og slippe fram redernes usle streikebrytere.

Ungdommen krever klubb,

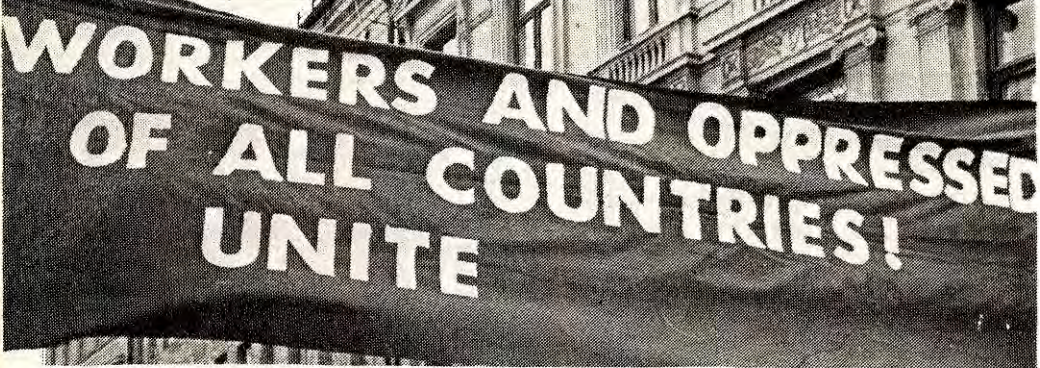
5. Mot rasisme og fremmedhat

Faglig 1. maifront har blant hovedparolene sine det kjente slagordet fra arbeiderbevegelsens barndom: «Arbeidere og undertrykte i alle land — foren dere!» Alle som kjemper mot undertrykkelse og utbytting, mot det systemet som skaper fattigdom, sult og kriger, kjemper mot den samme fienden. Vi kjemper mot monopolkapitalen, mot imperialismen. De imperialistiske landas politikk styres av kapitalistenes jag etter profitt, og når de snakker om «kamp mot sulten» og «u-hjelp» er det bare for å dekke over sine egne, blodige spor: Profitt er målet når norske kapitalister tvinger arbeidere i Malaysia til å produsere gummistøvler til sultelønninger. Den mest voldsomme internasjonale utbyttinga er det supermaktene USA og Sovjet som driver, gjennom sin økonomiske utbytting i alle verdens-

kapitalistene og staten svarer med vakter og purk. Denne voldsmakta, som retter seg mot alle arbeidere og ungdommer, støttes både av Unge Høyre, av AP og av ledelsen i SV. SV stemmer for styrkinga av politiet, og spesielt «bydelspolitiet». Det er bare Faglig 1. maifront som støtter ungdommens kamp mot terroren. Mange ungdommer må samle seg bak togets paroler:

«Kamp mot politivolden!» (hovedparole) og «Støtt Stovnerungdommens kamp mot leiepoliti og trakassering».

del. Arbeiderne i Øst-Europa slaver for de sovjetiske herskerne, plantasjearbeiderne i Latin-Amerika gjør det samme for USAs monopolbedrifter.

Derfor må 1. mai-toget rette seg mot alle imperialisme, og reise den internasjonale solidariteten. Vi skal også demonstrere mot nykolonialisme og sionisme. *Nykolonialisme* vil si at sjøl om mange av de «gamle» koloniene formelt har fått uavhengighet, så blir de fortsatt utbytta av imperialismen gjennom økonomisk og politisk avhengighet og den imperialistiske, økonomiske verdensordninga. Et eksempel er hvordan prisene på råvarer fra den 3. verden stadig *synker* i forhold til prisene disse landa må betale for de industriproduktene de er tvunget til å importere gjennom hundre års systematisk underutvikling fra de gamle koloniherrerne. *Sionisme* er den politikken som danner grunnlaget for den rasistiske staten Israel. Palestinere er drevet fra landet sitt, og de som er igjen i Israel er ofre for rasistisk undertrykkelse, sånn som jødene var i Hitler-Tyskland og de svarte er i Azania (Sør-Afrika).

Det som kalles «fremmedarbeiderproblemet» er et ektefødt barn av imperialismen. Fremmedarbeiderne drives fra sine hjemland nettopp fordi disse landa er utplyndra og holdt nede. I imperialist-landa blir de behandla

som kveg. Sånn er det i Norge også. De får dårlig betalte jobber, usikre arbeidskontrakter, utnyttes av grådige gårdeiere og blir forfulgt av politiet. De reaksjonære sprer systematisk hets mot fremmedarbeiderne. Verst av alle er ny-nazistene i Norsk Front, som på denne måten trækker i Hitlers fotspor. Men staten spiller det samme spillet, når de krever visum for arbeidere fra 3. verden, mens folk fra USA og England slipper. Eller når de jager kona til en indisk fremmedarbeider ut av landet fordi hun ikke har veska full av penger, mens de nøler i det lengste med å kaste ut den fascistiske leimordersken Sylvia Rafael.

Reaksjonen håper at ungdommen skal svelge den gifta som heter rasisme og fremmedhat. Det vil gjøre det lettere å splitte norske arbeidere og fremmedarbeidere, og utbytte begge parter ennå hardere. Faglig 1. maifront vil følge Jøtul-arbeidernes eksempel. Der streika norske og utenlandske arbeidere i 4 uker for å fjerne en tyrannisk direktør som hadde sparka en fremmedarbeider uten grunn. De viste at bare ved å stå sammen kan vi vinne seier. Vi skal kjempe mot all rasisme, og motarbeide alle fordommer om fremmedarbeidere blant ungdommen. Slutt oppom parolen «Enhet norske arbeidere — fremmedarbeidere»!

INTERNASJONALEN

Opp al - le jor dem buri ne trel - ler, opp
i som sul - ten knu get nar. Nå drøn ner det av rei tens
vel - de til os se kampe der res klar. Alt det
gam le vi med jor den eu - ner, Opp så vern å til for het
frem. Vi in tet var må ått vi eu ner til tyd ning
ter vårt sam funns hjem. Så sam les vi på
va ren, sei ren vet vi at vi får, og
In - ter - na - sjo - na - len skal få sin fol - ke -
vår! Så sam les vi på va - len, sei ren
vet vi at vi får, og In - ter - na - sjo -
na - len skal få sin fol - ke - vår

6. Skoleelever — slutt opp om Faglig 1. mai- front

Særlig for et par år siden lød omkvedet fra borgerlig hold: «Faglig 1. maifront er ikke noe å bry seg om for vanlige arbeidsfolk, toget består bare av revolu-

sjonsromantiske skoleelever og studenter.» Etterhvert har jo pipa fått en annen låt. Men det er flere ting vi skal merke oss med denne hetsen.

For det første hva som er APs og regjeringas mening om progressiv og kampvillig ungdom. De ønsker dem dit peppern gror og ser hver eneste skoleelev som tar kampen opp mot deres elevfiendtlige politikk som en trusel. Regjeringa vil ha en passiv elevmasse dirigert av elevpamper som flaskes opp gjennom forskjellige bestikkelser og fordeler.

Det andre vi skal merke oss er at det

alltid har vært mange elever fra gymnas, yrkesskoler og ungdomsskoler i klassekamp-toga. Opp gjennom åra har en stor del av dem som har kjempa mot normerte prøver, mot den nye gymnaslova, mot husleieøkninger på hybelhus og for nynorske lærebøker funnet sin sjølsagte plass i Faglig 1. maifronts ungdomsseksjon. Faglig 1. maifront har alltid lagt stor vekt på arbeidet på skolene og vi vil gjøre det i år også.

Det er mulig å få med seg

Det er ingen tvil om at UH midlertidig har gått fram på skolene. På mange steder er elevrådene dominert av sossete UH pamper som gir en god dag i elevenes interesser. De bruker elevrådet til å mele sin egen kake, de sleiker rektor og skoleledelse oppover ryggen og får hyggelige klapp tilbake. Misforhold på en skole kan være skrikende, de gjør ingenting med det

mange på hver eneste skole!

— pampene har det utmerka sjøl.

Mange progressive elever synes kanskje situasjonen er håpløs, de synes UH og de reaksjonære ser uslåelige ut. Hundrevis av progressive skolelever på gymnas, ungdomsskoler og yrkesskoler går og irriterer seg grønne over elevpamperi og problemene de har på skolen. De ønsker å gjøre noe, de

ønsker å slåss for sine krav og feie de reaksjonære snobbene vekk. På hver eneste skole finnes det et stort antall progressive og kampvillige elever. Vi vil oppdage det hvis vi går ut og

virkelig begynner å drive et offensivt arbeid, spre propaganda, reise interessekampen og kampen mot pampene, drive mobiliseringsarbeid til Faglig 1. maifront.

Reis elevenes krav 1. mai.

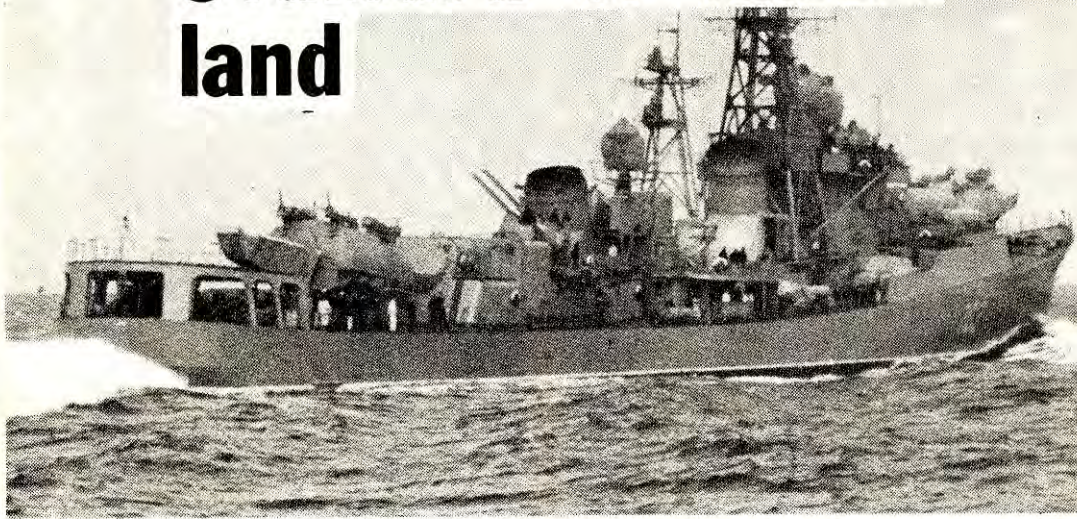
Noe av det første som må gjøres på skolen, er å diskutere hvilke elevkrav som er de viktigste nå. Dette må gjøres både i 1. mai-komiteen, og i åpne diskusjoner i klassen og ellers. Det er veldig viktig at 1. mai-arbeidet på skolene ikke innsnevres til diskusjon om hovedparolene. Bare ved at det reises lokale paroler og mobiliseres på elevenes egne krav, kan 1. mai bety en stor framgang for den progressive elevbevegelsen. Og elevene har virkelig mange egne krav:

- Yrkeskoleelevene kjemper for utbetaling av lån og stipend når skolene begynner. De vil ikke finne seg i å «su på labben» til langt ut i skoleåret.
- På mange skoler mangler det skikkelige kantiner, og de som fins holder ofte rene blodpriser. Gjennom egen kamp kan elevene tvinge fram forandring på dette!
- Det samme gjelder husleiene på hybelhusa, som ofte er langt over bor-teboer-stipendet. Staten må stilles til ansvar for at elevene ikke har råd til å bo.
- AP og kapitalen vil gjennomføre en omlegging av yrkesutdannelsen som vil rasere fagene. Dette vil de prøve å få vedtatt i løpet av året. Protester mot Schönbergkomiteen 1. mai!
- På landsmøtet i NGS stemte et reaksjonært flertall ned alle krav fra elever

på grunnplanet. Mens titusenvis av elever har reist kampen for nynorske lærebøker, vedtok landsmøtet å «kjempe» for at riksmålsordboka blir godkjent til bruk i skolen. De viktige jentekrava som sjølbestemt abort og gratis prevensjon ble også nedstemt. Når Voksengymnaset i Oslo ba om støtte til sin kamp mot nedlegging av skolen, fikk de blankt avslag fra Unge Høyrefraksjonen. Denne sabotasjen er resultatet av at Unge Høyre har klart å rive til seg makta i NGS. Men *mot* deres kontroll vokser det fram en stadig sterkere opposisjon. Faglig 1. maifront støtter denne opposisjonen og vil oppfordre elevene til å organisere seg i opposisjonsgrupper på de enkelte skolene. Samtidig er det en oppgave for Faglig 1. maifront å avsløre Unge Høyre i NGS, og mobilisere på grunnlag av de rettferdige krava som ble nedstemt på landsmøtet.

- Et utall lokale krav. På alle skoler fins det spesielle ting elevene der må kjempe mot. Det kan gjelde alt fra reaksjonære lærebøker til dårlig gym-sal eller overgrep mot elevenes ytrings-frihet. Disse krava må komme til uttrykk i egne lokale paroler, og disse parolene må spille en sentral rolle i 1. mai-aktiviteten på den enkelte skole.

7. Svalbard er norsk land

Svalbard er norsk land,- avvis Sovjets press!

Øygruppa Svalbard, som ligger ca. 60 mil nord for Nordkapp, er et av de byttene Sovjet har sett seg ut i sin imperialistiske politikk. Svalbard er en del av Norge, fordi norske fangstfolk og gruvearbeidere i hundrevis av år har drevet virksomhet i området. Ingen andre land har en sånn historie av sammenhengende økonomisk virksomhet på Svalbards, og ingen andre land har derfor krav på området. Det fins ikke andre folkeslag på Svalbard fra gammelt av. Norsk rett til Svalbard er derfor ikke det samme som for eksempel Danmarks okkupasjon av Grønland og undertrykkelse av grønlenderne.)

Sovjet vil legge Svalbard under seg. De vil ha hånd om natur-rikdommene der, og ennå viktigere, de vil bruke Svalbard som militær base for sin aggresjon mot Norge og andre land. Dessuten går de mot Norges rett til området for å ta en stor del av den norske 200 mils sona i havet.

Faglig 1. maifront blir det eneste toget som kjemper mot Sovjets press. Regjeringa har vist seg helt uvillige til å gå mot Sovjet, særlig i forhandlingene om fiskerigrensa. Ledelsen i SV sier klart ifra at de ikke anerkjenner Svalbard som en del av Norge. Begge disse partiene fører en Svalbard-politikk som alvorlig truer interessene til norske arbeidere på Svalbard. Til gjengjeld er de dyktige støttespillere for Sovjets imperialism.

Særlig SV-ledelsen kommer til å angripe Faglig 1. maifronts parole om Svalbard, og framstille den som «norsk imperialism». Vi skal svare at denne parola er like lite «imperialistisk» som parola om «Nei til EEC». Vi forsvarer Svalbard mot supermaktene fordi vi forsvarer *alle* lands rett til nasjonal suverenitet, mens *de* forsvarer supermaktens krav om andre landsområder.

8. Bare Faglig 1. mai front støtter arbeiderklassens kamp

I fjor gikk ca. 3600 arbeidere og lavere funksjonærer i den faglige seksjonen i toget i Oslo. Føler kampvillige fagforeninger slutta seg til toget. Faktum er at klassekamp-toget samla langt *flere* arbeidere enn APs og SVs fellestog.

Grunnen til dette er at Faglig 1. maifront er en *del* av arbeiderklassens kamp. Toget fremmer de krava som peker framover for alle arbeidere og alle fagforeninger. Mens hverken AP eller ledelsen i SV er noen støtte for arbeidsfolk i kamp. Se på streiken på Jøtul rett før 1. mai i fjor. Faglig 1. maifront støtta de streikende fullt ut, mens pampene i Oslo Samorganisasjon gikk bak ryggen på arbeiderne, oppfordra dem til å kaste sin egen streikekomite og krype tilbake til jobben uten resultater. Jøtul-arbeiderne så sjøl forskjellen på ekte og falske venner. 1. mai utgjorde de en av de aller største arbeidergruppene i klassekamp-toget. I AP/SV-toget gikk de sjølsagt ikke.

En av de viktigste faglige parolene i år lyder: «Gjør fagforeningene til kamporganisasjoner — kamp mot alt klassesamarbeid!» I dag er de fleste fagforeninger leda av pampers som motarbeider medlemmenes interesser. De undertrykker demokratiet i foreningene og samarbeider med bedriftsledelsen over hodet på medlemmene. På den måten saboterer de den *kam-*

pen som alltid er nødvendig for å få igjennom krav til lønninger og arbeidsforhold. Det er dette som menes med klassesamarbeid.

De største svikerne er de som i dag sitter på toppen i LO, Aspengren og co. De lever på direktørlønninger og sitter i styreverv i flere bedrifter. De går målbevisst inn for å passivisere medlemsmassen, bl.a. ved å innføre storforeninger og storforbund. Gjennom de såkalte «kombi-tariffoppgjørene» fratar de foreningene og til og med de enkelte forbunda innflytelsen over lønnsoppgjøret. På denne måten har de pressa gjennom en rekke elendige lønnsoppgjør de siste åra, som har betydd *nedgang* i kjøpekraft for store grupper. I det kombioppgjøret som kommer nå i mai, har de fått innført en bestemmelse om at medlemmene overhodet ikke få stemme over forslaget! Det var denne typen lønnsoppgjør som førte til at bryggearbeiderne på Oslo Havn fikk pressa ned over huet en avtale som de sjøl hadde stemt nord og ned. Sånn motarbeider pampene demokratiet i fagforeningene, og så har de samme herrer den frekkhet å «klage» over at medlemmene er passive!

Nå har mange skjont at alt bare blir verre om pampene får regjere i fred. I mange foreninger og klubber reiser medlemmene opposisjon mot klasse-

samarbeidet, og krever at det skal settes makt bak krava. En rekke viktige streiker de siste åra har ført til seire som man ikke ville oppnådd om man hadde stått i tusen år med lua i handa, seire som pampene aldri har villet kjempe for. Særlig i disse foreningene som har vært ute i kamp, blimstrer aktiviteten. De er i ferd med å bli virkelige kamporganisasjoner, der medlemmene styrer virksomheten, og ledelsen står under medlemmenes aktive kontroll.

Opposisjonen mot klassesamarbeidet skaper panikk blant sjefer og LO-byråkrater. Arbeidsgiverforeninga har sendt ut et skriv til alle sine medlemmer der de ber dem kartlegge det politiske standpunktet til folk som søker jobb. Dette er ikke annet en et forsøk på å innføre *yrkesforbud* for progressive arbeidere. Da dette ble kjent, sa Aspengren at han ikke ville blande seg inn i saka. Formannen i LO vil ikke «blande seg inn i» at norske arbeidere skal nektes jobb på grunn av sine meninger. Kan noen lenger tvile på at han står på arbeidsgivernes side? På egen hånd har toppene i LO starta en heksejakt på opposisjonen i fagbe-

vegelsen. Flere tillitsmenn og vanlige medlemmer har blitt suspendert fra LO fordi de var mot klassesamarbeidet og støtta andre arbeidere i streik. Derfor er en av hovedparolene 1. mai «Forsvar streikeretten — kamp mot suspensjoner og politiske oppsigelser».

Det er viktig at mange unge arbeidere og arbeidsløse går i Faglig 1. maifront. Ungdommen må kaste seg inn i kampen mot LO-ledelsens politikk, bli aktive i foreningene, og reise sine egne, spesielle krav. 1. mai må brukes til å demonstrere for høyere lønn til unge arbeidere og lærlinger, for lærlingenes streikerett og mot regjeringa som ansvarlig for at tusenvis av ungdommer er uten jobb og at mange av dem ikke en gang får arbeidsløshetsstrygd. Vi vil spesielt oppfordre unge arbeidere til å reise lokale krav i toget. Sånne krav som at lærlingene på fabrikk A krever kr. 25,- i timen, arbeidere på verksted B krever at de 2 nederste lønnstrinna avskaffes. Sjøl om sånne krav eventuelt ennå ikke er vedtatt i foreninga, vil det bringe kampen på jobben langt framover når de reises i 1. mai-arbeidet.

9. Avvis valgkamp-togene til AP og SV

Arbeiderklassen har feira 1. mai i snart hundre år. Siden det er umulig å få arbeidsfolk til å glemme denne stolte dagen, like umulig som det er å «avskaffe» klassekampen i samfunnet, må de som sitter ved makta og de som forsvarer den ty til andre midler. I mange ti-år har AP laga sine egne «mønstringer» 1. mai. Disse toga, der det ofte har vært flere musikanter enn arbeidsfolk, har ingen ting med 1. mai-dagens ekte innhold å gjøre. De blir satt i stand for å drive reklame for det partiet, den regjeringa og de pampene som står bak lønnsnedslag, politi mot streikende arbeidere og husløs ungdom, som motarbeider elevenes interesser og tjener kapitalen. Hovedparolene til AP-toget i Oslo blir «Fortsatt arbeiderstyre og A-regjering». Dette er et reint *valgkamp-tog*. AP vil ikke at folk sjøl skal kjempe for sine krav. De vil at vi skal stemme på dem, sånn at deres topplønna stortingsmenn kan fortsette å motarbeide våre interesser. Hvis AUF kommer trekkende med et par såkalt «radikale» slagord, er det bare som krydder for å få ungdommen til å svelge bederva kost.

I år ser det ut til at det *kan* bli eget valgkamp-tog også for SV i Oslo og en del andre steder. I flere år har jo SV-ledelsen marsjert side ved side med Aspengren, Bratteli, justisministeren og undervisningsministeren til AP, og holdt tale sammen med dem på Youngstorget. Det store flertallet kampvillig ungdom har avslørt at dette

ikke var noe annet enn støtte til AP, eller at «krake søker make». Hvorfor blir det kanskje eget SV-tog i år? Har SV tatt et oppgjør med fortida og slått inn på en bedre veg? På ingen måte. Også i år gikk SV inn for samarbeid med AP 1. mai. På møtet i Oslo faglige samorganisasjon (som arrangerer AP-toga) *støtta* SV den parola som er APs hovedparole. De *støtta* at statsministeren skulle holde hovedtalen. Det eneste de krevde for å gå arm i arm med AP, var at også SV skulle få en appell, og en parole om «Enhet i kampen for arbeidermakt». Altså, enhet med AP-pampene i «kampen» for regjeringstabusetter. Forskjellen fra i fjor er ikke at SV har tatt et bedre standpunkt. Forskjellen er ganske enkelt at AP i år ikke vil gi SV-lederne så mye som et lite fikenblad å gjemme skammen sin bak. AP føler seg sterke nok til å presse SV, og SV våger kanskje

ikke legge seg helt på ryggen i et valg-år. Derfor kan det bli et eget SV-tog 1. mai i år.

Hvorfor må all kampvillig ungdom vende ryggen til et sånt SV-tog og gå i klassekamp-tog? Fordi:

- Faglig 1. maifront er et *front-tog*, mens SV-toget er et partitog og velg-kamptog. At Faglig 1. maifront er en virkelig *front*, er grundig behandla foran. SV-toget blir arrangert av partiet SV, uten demokratiske, lokale komiteer, uten seksjoner og reser-vasjonsrett. Mens klassekamp-toget samler i seg alle grupper som fører kamp og forener dem og deres paroler i en stor massebevegelse, er SV-toget til for å vinne stemmer i stortings-valget.

- Faglig 1. maifront retter seg mot all undertrykkelse. Ledelsen i SV har

f.eks. motarbeida streikekampen, tatt avstand fra Linjegodsstreiken, angrepet streikestøttekomiteene og støtta politiet.

- Faglig 1. maifront kjemper mot all imperialisme. SV-toget vil ikke gå mot imperialist-makta Sovjet, som SV rekner som «sosialistisk». SV-toget vil heller ikke støtte folket i det frie Kam-puchea (Kambodsja). Etter at folket der jaga USA på dør, har SVs formann Berge Furre slutta seg til USA og Libertas' løgnkampanje mot landet.

- Faglig 1. maifront støtter alle ung-dommens rettferdige krav. SV vil si seg enig i mange av krava med kjeften, mens de i virkeligheten saboterer dem. Sånn som SV hindra innføring av sjøl-bestemt abort, eller mot yrkesskole-elevs og gymnasiasters krav til stats-budsjettet.

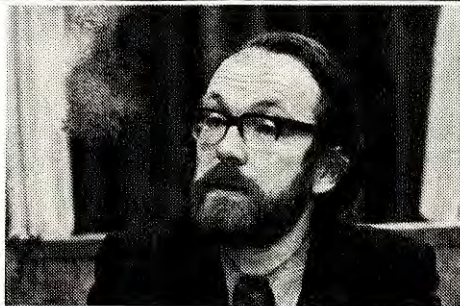
EG HEITER BERGE FURRE

Eg heiter Berge Fur-re og Der er så kjekk ein
kar. Eg klamar meg til Stor-tinget for
det er alt eg har. Her sit eg på ein krakk og
te-ner bor gar ska-pet med sty-veg løy som takk.

Eg heiter Berge Furre og er så kjekk ein kar.
Eg klamar meg til Stortinget for det er alt eg har.
Her sit eg på ein krakk
og tener borgarskapet med skyhøg lon som takk.

Eg heiter Berge Furre, og spør du, får du svar.
Eg er ein mann med ansvar og er ingen proletar.
Eg sit i komite.
Og alle slags problem løysar vi i ro og fred.

Eg heiter Berge Furre og leier eit parti.
Eg kjenner fort kvar vinden blæs og snur på kappa mi.
Eg er ein raud kanin,
så slapp av kameratar og kjempar kampen din.

Eg heiter Berge Furre og raslar med papir.
Eg sit her trygt på gjerdet mitt og ser på folk som strir.
Hvis folket vinner fram
så klappar eg i hendene og sender telegram.

Men vert aksjonen stogga med køller og med slag
då gir eg andre skulda for eit taktisk nederlag.
Då er eg jammen glad!
Då kan eg roleg seie: Kva var det vel eg sa?? ...

Eg heiter Berge Furre, men kall meg sosialist.
Ved nokre gode høve kjem eg ruslande til sist.
Eg er så stor og svær
for eg kan definere kva sosialisme er.

10. Hovedparolene 1.mai

FAGLIG 1. MAIFRONT 1977

Parole for dagen

1. mai — enhet på klassekampens grunn

Hovedparoler videre:

1. Arbeidere og undertrykte i alle land — foren dere!
2. Gjør fagforeningene til kamporganisasjoner — kamp mot alt klassesamarbeid!
3. Kamp mot lønnsnedslag — avvis monopolkapitalens og DNA/LO-ledelsens kombioppgjør!
4. Enhet norske arbeidere — fremmedarbeidere!
5. Forsvar streikeretten — kamp mot suspensjoner og politiske oppsigelser !
6. Kamp mot all imperialisme, nykolonialisme og sionisme!
7. Kamp mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet!
8. Svalbard er norsk land — avvis Sovjets press!
9. Støtt frigjøringskampen i Azania, Namibia og Zimbabwe!
10. Støtt samenes kamp mot nasjonal undertrykking!
11. Forby nazipartiet Norsk Front!
12. Kamp mot politivolden!
13. Kamp mot all kvinneundertrykking!
14. Nei til prisøkning — Gratis daghjem til alle barn!
15. For et sosialistisk Norge!

Pris Kr. 1,50